

STOICA & Asociații

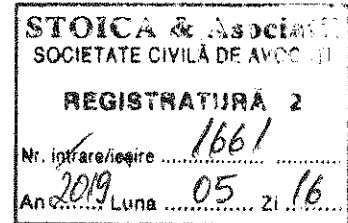
SOCIETATE CIVILĂ DE AVOCAȚI - ATTORNEYS AT LAW

Opera Center II, Str. Dr. Staicovici nr. 2, etaj 2, Sector 5, 050558-București, România

Telefon: (+4021) 4020930 Fax: (+4021) 4020931 E-mail: sca@stoica-asociatii.ro

www.stoica-asociatii.ro

CERERE DE ACORDARE A DREPTULUI LA REPLICĂ

Către: Ziarul de Vrancea

În atenția: Redactorului Șef

Referitor la: **Articolul intitulat "Doi șefi ai BRD Focșani anchetați de DIICOT: Firma familiei directorului medical al spitalului județean Focșani, Casa Ocean, victimă"**

Stimați domni,

Am constatat că, în data de **15 mai 2019**, ați publicat pe pagina de internet <https://www.ziaruldevrancea.ro/>, un articol intitulat:

"Doi șefi ai BRD Focșani anchetați de DIICOT: Firma familiei directorului medical al spitalului județean Focșani, Casa Ocean, victimă"

articol în care faceți următoarele afirmații despre o anchetă în curs de desfășurare:

- 1) *"Ancheta DIICOT a pornit de la cazul unei firme cu sediul în Cârligele, Arta Vinului – crama Casa Ocean, patronată de soții Mariana și Valentin Ocean care a fost prejudiciată de această operațiune, fiind adusă în pragul insolvenței."*;
- 2) *"Deși datează de 9 ani, cazul este departe de a ajunge la final, ancheta DIICOT fiind abia la nivelul derulării unei expertize financiare din care să reiasă toate sumele rulate ilegal prin Arta Vinului SRL și care să-i identifice pe beneficiarii posibilei fraude."*;
- 3) *"În paralel, Mariana Ocean, în calitate de administrator, se luptă în instanțele civile pentru a salva societatea familiei și pentru a-și duce mai departe investițiile de la crama din Cîrligele."*;

Conform dispozițiilor art. 30-31 din Constituție, libertatea presei este strâns legată de un alt drept fundamental, și anume dreptul la informație. Jurnaliștilor le revine obligația constituțională de a informa în mod corect opinia publică. Această obligație este corelativă dreptului la informație al cetățeanului, acesta putând solicita ca informația oferită de jurnaliști să fie veridică și onestă.

Veridicitatea afirmațiilor enunțate mai sus este îndoielnică, în cuprinsul articolelor nefăcându-se o prezentare a dovezilor pe care acestea se sprijină, ci numai referiri la citate presupus a fi preluate din ordonanța procurorului DIICOT de începere a urmăririi penale.

În mod evident, afirmațiile făcute prin intermediul articolelor nu sunt simple judecăți de valoare, ci adevărate informații factuale, oferite publicului cititor. Mai mult decât atât, **deși nu se prezintă**

niciun fel de dovezi în susținerea afirmațiilor factuale făcute de autorul articolului, totuși, tonul general al articolului inspiră cititorului impresia generală că aceste susțineri sunt veridice, de necontestat. Astfel, se exagerează în mod evident, întregul articol fiind menit să creeze o imagine favorabilă societății menționate în articol („În paralel, Mariana Ochean, în calitate de administrator, se luptă în instanțele civile pentru a salva societatea familiei și pentru a-și duce mai departe investițiile de la crama din Cîrligele.”) în detrimentul Băncii.

În plus, prin cele susținute în cadrul acestui articol, se încalcă deontologia profesională, fapt ce rezultă din modul părtinitor în care articolul este redactat, acesta nefiind menit să informeze, în mod obiectiv cititorul, ci din contră, să defăimeze subscrisa. Astfel, nu se respectă nevoia de a informa în mod echilibrat publicul cu privire la situația de fapt, ci, informațiile sunt prezentate din perspectivă univocă, subiectivă.

În acest sens, sunt prezentate informații contestabile ca fiind adevăruri pure. Dat fiind stadiul procedurii, reiese cu claritate că informațiile furnizate în articol nu pot avea decât caracter speculativ, nefiind fapte stabilite printr-o hotărâre definitivă. Totuși, tonul articolului induce ideea că toate informațiile cuprinse în acesta sunt dovedite, stabilite ca atare („ancheta DIICOT fiind abia la nivelul derulării unei expertize financiare din care să reiasă toate sumele rulate ilegal”). O astfel de abordare este evident deficitară și duce la încălcări grave ale deontologiei profesionale.

Prezentăm, în acest sens, câteva aspecte din care rezultă cu claritate că informațiile prezentate de jurnaliști ca fiind clar stabilite sunt contestabile:

- Astfel, autorul publicației precizează, cu titlu de adevăr absolut, incontestabil, că insolvența societății menționate în articol a fost declanșată de subscrisa, fără a pune în vreun fel sub semnul întrebării această informație și fără a contesta veridicitatea acesteia, dând dovadă de un ton părtinitor și injust, ce duce la încălcarea obligației de prezentare a informațiilor cu obiectivitate (“Ancheta DIICOT a pornit de la cazul unei firme cu sediul în Cîrligele, Arta Vinului – crama Casa Ochean, patronată de soții Mariana și Valentin Ochean care a fost prejudiciată de această operațiune, fiind adusă în pragul insolvenței”).
- Mai mult decât atât, raportul întocmit de administratorul judiciar cu privire la cauzele care au dus la apariția insolvenței precizează că: cauzele declarate de către administratorul statutar al debitoarei privesc supraproducția de vin din anul 2014 care a condus la scăderea prețului vinului vrac rezultatul atrăgând imposibilitatea asigurării cash-flow-ului necesar desfășurării activității curente. Astfel, scăderea cifrei de afaceri a condus la formularea cererii de intrare în insolvență de către aceasta din urmă. În declarația înaintată, reprezentanta debitoarei invocă lipsa de comunicare cu partenerul creditant și reclamă acestuia apariția stării de insolvență pe care o consideră mai degrabă o stare conflictuală și nu o incapacitate de plată.
- În plus, la deschiderea insolvenței, creanța BRD era sensibil egală cu cea a acționarilor, fiecare având aprox. 1/3 din masa credală. Rezultă, astfel, că restul creditorilor mai aveau încă aprox. 1/3 în total, susținerile autorului fiind vădit nefondate: “După un an, instanța a decis deschiderea insolvenței, invocând datoriile către diverși creditori de 1.307.291,67 lei. Conform unei expertize însă cea mai mare parte a debitelor, aproximativ 940.000 de lei erau sume cu care soții Ochean și-au creditat societatea și pe care nu intenționau să le retragă, pentru a provoca insolvența. În fața Tribunalului, reprezentanții firmei au făcut de asemenea dovada că au făcut plăți către creditori în valoare de 315.046 lei, arătând că activitatea economică nu a avut de suferit.”

Că așa stă situația reiese inclusiv din faptul că Băncii nu i s-a solicitat în niciun fel să-și exprime poziția cu privire la aspectele tratate în articol și, în plus, nici nu i s-a acordat această posibilitate. Dacă Banca ar fi avut posibilitatea să exprime un punct de vedere cu privire la această situație, jurnaliștii publicației ar fi descoperit și existența unei expertize prin care se stabilește valoarea exactă a creanței subscrisei împotriva societății menționate în articol.

În plus, menționăm și cauza Verlagsgruppe Droemer Knaur GMBH & Co. KG contra Germaniei în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut:

„Deși Curtea recunoaște importanța documentelor interne pentru cercetarea jurnalistică, totodată reiterează și faptul că libertatea presei implică "îndatoriri și responsabilități". În acest sens, (...) trebuie făcută o distincție între rapoartele oficiale publice sau comunicatele oficiale de presă și rapoartele oficiale interne. În timp ce jurnaliștii se pot baza pe cele dintâi fără a face cercetări suplimentare, nu același lucru se poate afirma despre cele din urmă. Curtea conchide că, deși rapoartele oficiale interne pot constitui o sursă importantă, ele nu pot exonera complet jurnaliștii de obligația de a-și baza articolele pe cercetări suficiente. În acest sens, Curtea subliniază din nou că este important ca ambele categorii de surse să fie clar identificate, iar informațiile preluate din aceste surse să nu fie prezentate în mod exagerat. Acest lucru este valabil în special în ceea ce privește rapoartele privind acuzațiile de comportament penal, în cazul în care se pune problema dreptului de a se presupune că este nevinovat.”

Relevantă în acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care a subliniat, prin Hotărârea din 11 martie 2002, Lešnik c. Slovaciei și prin Hotărârea din 27 mai 2004 Klubs c. Letoniei, faptul că, în ipoteza unei imputații factuale referitoare la o persoană determinată, prin indicarea numelui și a funcției acesteia, autorul trebuie să demonstreze existența unei baze factuale suficiente în cadrul procedurii declanșate împotriva sa.

Finalmente, Curtea a reamintit că protecția oferită jurnaliștilor de art. 10 din Convenție este subordonată condiției exercitării dreptului cu bună-credință în sensul de a comunica informații în acord cu respectarea deontologiei jurnalistice¹.

Informațiile furnizate prin intermediul acestui articol nu au fost verificate și nu a fost solicitat persoanei vizate un punct de vedere cu privire la afirmațiile anterior citate.

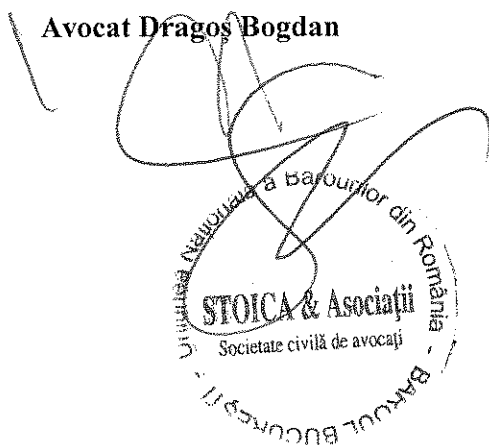
O astfel de atitudine constituie temei pentru atragerea răspunderii civile delictuale, potrivit art. 1349 C. civ..

În concluzie, în vederea evitării unor proceduri judiciare împotriva dumneavoastră, solicităm ca, în termen de 5 zile de la primirea prezentei cereri, să ne fie acordat dreptul la replică.

Cu deosebită considerație,

STOICA&Asociații

Avocat Dragos Bogdan

¹ CEDO, Radio France și alții c. Franței, hotărârea din 30 martie 2004, nr. 53984/00, par. 37, Recueil 2004-II.